Política | Betlem Cañizar | Actualitzat el 16/06/2021 a les 10:39

Poc pa, pèssim circ

«El cop de la pandèmia ha posat de manifest les dificultats del govern per a articular respostes ràpides, no contradictòries i ben coordinades a una situació d'emergència»

Portem dos anys del nou (vell) govern local, la meitat del mandat. Per això el govern ens ha il·lustrat amb un acte al Celler en el què (suposadament) feia una anàlisi dels dos anys de feina feta. El dissabte a la Biblioteca vam viure el Ple de Ciutat, on (suposadament) calia debatre sobre l'estat de la ciutat.

Res més lluny de la realitat. El govern va convertir l'acte del Celler en propaganda electoral (qué buenas somos y qué bien lo hacemos) que es va repetir a la Biblioteca, en un ple on es va prohibir el debat: només es va permetre a l'oposició una intervenció de 15 minuts per candidatura, sense dret de rèplica. Ni tan sols hi havia entitats i ciutadania que poguessin interpel·lar govern i oposició.

El passat mandat En Comú Podem, va encunyar allò de "política de fum i titulars": aquesta és també la política actual, però aquest cop amb la col·laboració del mateix ECP. En el context de l'actual crisi, amb l'aturada de l'activitat que acabem de viure, el resum dels dos anys de mandat ja no és "fum i titulars", sinó "poc pa, i pèssim circ".

El cop de la pandèmia ha posat de manifest les dificultats del govern per a articular respostes ràpides, no contradictòries i ben coordinades a una situació d'emergència social i econòmica, però sobretot, ha posat de manifest que les seves prioritats no són, ni molt menys, les que proclamen. Afirmen que treballen posant les persones al centre, però veiem com les prioritats continuen centrades en la foto i la propaganda a tot color. Malgrat anomenar-se d'esquerres i progressistes, la seva priorització no ho és.

No ho és perquè no compten amb les entitats, no compten amb les persones implicades o afectades per les seves polítiques: ho hem vist aquests dies a Sant Jordi Park.

No ho és perquè els pressupostos i les inversions d'aquests dos anys així ho mostren. Diners i diners per a política d'aparador però: què passa amb el sosteniment de la vida de les persones? Volem pa, sostre, treball i una vida lliure de violències. Una vida digna i de qualitat per a tothom.

Sabeu quant han crescut les partides d'acció social o promoció econòmica? Res.

Quin ha estat l'increment en ajudes a la infància? Cap: s'han rebaixat.

Quina ha estat la reducció dels costos dels òrgans de govern (els sous de les regidores i regidors, entre d'altres): han crescut. Actualment són un 2,5% del pressupost municipal: 1,9M d'? de les butxaques de tothom.

Es deu haver reduït la partida d'identitat i projecció exterior, que no és per a res essencial? No, ha crescut un 37% enguany.

A canvi hem incrementat als pressupostos la partida pel petit comerç, imaginem? No, l'hem reduïda un 14%.

Hem estalviat per a poder rehabilitar i posar en marxa els equipaments en desús, oi? els Antics Cinema que vam comprar per 2M d'?, o les Torres Massana que estan sent un niu de

conflictes. No, ens hem gastat 2M d'? en comprar la Superson i l'antiga Caixa del centre.

Reduirem despeses supèrflues com el túnel de llum que ens converteix en una de les ciutats que més inverteix per persona en llums de Nadal? No, de fet dediquem diners sobrants del 2020 a contractar-lo. Això sí, del sobrant, ni una partida a ajudes socials. De fet, mentre la demanda d'ajudes socials creix un 40%, el pressupost associat només puja un 2,5%.

Això sí, Los40 principales, el Rrrrandom, un nou perfum i una mica de colors als carrers, que no ens els tregui ningú. Segur que les artistes locals estan molt agraïdes per la seva gran participació en aquests festivals? ah no, que no hi participen. .

La crisi la és palpable: l'increment de la pobresa i el deteriorament de les condicions de vida es veu fa mesos als carrers amb la gent sense sostre, amb la proliferació del barraquisme, amb els desnonaments de cada setmana; amb la sensació de por i de conflictivitat; amb l'increment de la violència masclista; etc.

Mentrestant el govern menteix quan ens contesta que cobreixen les necessitats de tota la ciutadania o quan repeteix que serveis socials no necessita més recursos. Només cal mirar al nostre voltant: cues per aliments o roba, gent reallotjada en pisos compartits o pensions, un elevat índex d'infància en risc, manca de recursos per a l'atenció a les famílies.

Per sort, tenim tècnics i tècniques que han estat sostenint la feina durant aquests dos anys, amb les dificultats generades per la pandèmia, tirant endavant projectes i batallant perquè el dia a dia, mínimament, funcioni i, si és possible, fent que funcioni amb qualitat i amb calidesa.

Per a analitzar aquests dos anys de mandat, no podem deixar d'esmentar l'emergència climàtica. És un problema global, però que a Rubí es concreta en conflictes ambientals que trinxen la ciutat, i pels que demanem una acció més decidida del govern: abocadors, extractives, línies d'alta tensió, el camp de golf, els torrents contaminats, la manca de verd urbà.

L'Alternativa d'Unitat Popular vam néixer fa 6 anys, amb objectius clars: dur propostes essencials a la institució que l'estirin cap a la sostenibilitat humana i ambiental; fer seguiment i informar sobre les polítiques dels governs; dur a l'Ajuntament la veu de les entitats i fer suport als col·lectius (de fet, aportem recursos econòmics a canvi de res, ni tan sols de propaganda).

Hem fet moltes propostes: per aturar els abocadors i el camp de golf, la futura moneda social que esperem que aviat sigui realitat, les propostes per a reorganitzar la mobilitat i reduir la contaminació, per augmentar el verd urbà, per l'educació 360, per les polítiques des dels feminismes, per reduir els salaris dels càrrecs electes, per l'energia verda i de proximitat, pel fons d'infància, etc.

Així és com procurarem continuar aquests dos anys: generant contingut, qüestionant el que considerem, difonent informació, fent suport a entitats i ciutadania, sense professionalitzar la política, des de l'aportació de les activistes que formem part de l'AUP, fem retorn social amb els nostres salaris, debatent, conflictuant, incidint. El maig del 2023, quan arribin les noves eleccions, la ciutadania decidirà quin ha de ser el nostre paper. Fins aleshores, continuarem treballant per la ciutat on totes i tots vivim.